

P.Tchaikovsky

Op. 37

The Seasons

فصل‌ها

(دوازده اثر برای پیانو)

پیوتر ایلیچ چایکوفسکی

اُپرس ۱۲

۱۳۹۳

ناشر تخصصی موسیقی

نشر نای و نی

فصل‌ها

(دوازده اثر برای پیانو)

پیوتر ایلیچ چایکوفسکی (آپوس ۳۷)

طرح جلد: نازنین خزائی

تنتنگاری و صفحه‌آرایی: نای و نی

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۳

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ و صحافی: سازمان چاپ و انتشارات

شاب: ۹۷۹-۰۰-۸۰۲۶۰۹-۳۷

قیمت کتاب به همراه CD: ۱۷۰۰۰ تومان

سرآهنگ: چایکوفسکی، پیوتر ایلیچ، ۱۸۴۰ - ۱۸۹۳ م.

Tchaikovsky, Pyotr Ilyich

عنوان و نام پدیدآور: دوازده اثر برای پیانو

پیوتر ایلیچ چایکوفسکی

مشخصات نشر: تهران، نای و نی، ۱۳۹۳

مشخصات ظاهری: ۷۲ ص. پیانو

وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: عنوان اصلی: The seasons.

موضوع: موسیقی برای پیانو - پارتیسیون

موضوع: پیانو - پارتیسیون

موضوع: پیانو - آموزش

شناسه افزوده: نشر نای و نی

رده بندی کنگره: ۶/۱۳۹۱ ج ۲ MT۲۲۵

رده بندی دیویی: ۷۸۶/۲

شماره کتابشناسی ملی: ۳۰۲۰۴۴۶

فروشگاه نشر نای و نی:

تهران - خیابان انقلاب - روبروی درب اصلی دانشگاه تهران

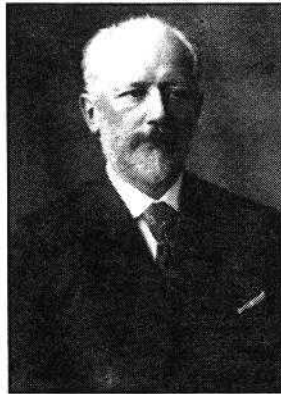
مجتمع تجاری فروزنده - طبقه اول - شماره ۴۰۹

تلفن: ۶۶۴۹۳۲۷۸-۶۶۴۹۳۲۷۹

۰۹۱۲-۲۸۴۶۰۴۷

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به نشر نای و نی می‌باشد.

فروشگاه اینترنتی: www.nayoney.com

(Pyotr Ilyich Tchaikovsky)

(1840-1893)

پیوتر ایلچ چایکفسکی:

فرزند یک بازرس معدن بود. در دوران تحصیل در دبیرستان زبان فرانسه را آموخت و با موسیقی آشنا شد. در نوزده سالگی از یک مدرسه حقوق فارغ التحصیل شد و به خدمت دولتی درآمد. ولی دو سال بعد در یک انستیتوی موسیقی تازه تأسیس به عنوان دانشجو پذیرفته شد این انستیتو همان بود که بعداً بصورت کنسرواتوار مشهور «سن پترزبورگ» درآمد. (پیوتر از کودکی، باهوش و بسیار حساس و شیفته موسیقی بود و در ۲۳ سالگی کار دولتی را رها نمود و به فراگیری موسیقی و آهنگسازی پرداخت و در سال ۱۸۶۶ تحصیلاتش پایان یافت و به دبیرستان دولتی ارکستر پیشنهاد شد.) چهار سال بعد از انستیتوی موسیقی فارغ التحصیل شد. به خاطر تصنیف یک کانتات بر اساس قطعه «در ثنای شادمانی»، اثر «شیللر» به دریافت مدال نقره توفیق یافت. قصیده شیللر همان بود که بهتوون در موممان چهارم به عنوان نهم خود از آن استفاده کرده بود. سال بعد در کنسرواتوار مسکو که به مدیریت نیکلا روبینشتاین اداره می شد سمت اربابین رشته هارمونی به چایکفسکی محول شد. نیکلا روبینشتاین برادر آنتون روبینشتاین استاد چایکفسکی در سن پترزبورگ بود. چایکفسکی در اواسط بیست سالگی بود که کاملاً جدی به کار آهنگسازی روی آورد. از نخستین آثار وی، یک سمفونی رویای زمستانی چند اُرتور و قطعاتی برای مجموعه سازهای ارکستر موسیقی مجلسی بود. ولی فقط سال ۱۸۶۹ یعنی در بیست و نه سالگی بود که نخستین نشانه های سبک خاص وی در تصنیف یک پوئم سمفونیک تحت عنوان «تقدیر» مشخص شد. (بین سال های ۱۸۶۸ تا ۱۸۷۵ سمفونی های ۳، ۲ و ۴ اپرا و رومئو و ژولیت و یک موسیقی محلی را ساخت و در سال های ۱۸۸۸ تا ۱۸۹۳ با تورهای هنری به اروپا و آمریکا مسافرت کرد و با اجرای کنسرت ها و رهبری آنها بر شهرت او افزوده شد. یکی از بهترین آثارش سمفونی ششم است که در سال ۱۸۹۳ آن را ساخت. آثار چایکفسکی بیش از هر اثر دیگر آهنگسازان روس، در سراسر جهان اجرا می شود و از مشهورترین آثار وی می توان باله «دریاچه قو»، اپرای «اوژن اونگین» و سه سمفونی آخر و کنسرتوهای ویولن و

پیانو را نام برد. وی را از جمله آهنگسازان روسی می‌شناسند که موسیقی‌اش بازتاب وضعیت اجتماعی روسیه است. او به آثار خود نگرشی عمیق و منتقدانه داشته و بسیاری از آثار اولیه خود را از بین برده است. چایکوفسکی در آثارش از عناصر ملی قهرمانی و مردمی روسیه بهره برده است. در ادبیات و فلسفه، مطالعات بسیار داشته، با چند زبان اروپایی آشنا بوده و تأثیر موسیقی غرب بر آثارش را پذیرا بوده است. موتسارت را بیش از حد ستایش کرده و سمفونی‌های بتهوون الگوی بسیاری از آثارش بوده است.

نگاهی عمیق‌تر به زندگی و آثار چایکوفسکی:

شاید اکثر ما بر این باور باشیم که دست سرنوشت موسیقیدان برجسته‌ای همچون پیوتر چایکوفسکی را از ابتدای عمر در مسیر پیشرفت در دنیای موسیقی قرار داده است ولی واقعیت ماجرا چیز دیگری است. در حقیقت معلم پیانوی چایکوفسکی که «رادولف کانندیک» نام داشت بیش از هر کسی سعی در منصرف کردن چایکوفسکی از انتخاب دنیای موسیقی به عنوان شغل داشت. شاید این از خود سانسویندگان بود که چایکوفسکی هیچ‌گاه نصیحت معلمش را جدی نگرفت. پیوتر ایلچ چایکوفسکی در ۷ مه ۱۸۴۰ در شهر «تومسک» متولد شد. وی دومین فرزند ارشد خانواده هشت نفره‌اش بود. زمانی که فقط شش سال داشت قادر به خواندن زبان‌های روسیه و آلمانی بود و در هفت سالگی در کنار سرودن شعرهایی به زبان فرانسه، تعلیمات پیانوی خود را آغاز کرد. هشت سال بعد زندگی وی در آرامش و سکون نسبی سپری شد تا اینکه در سال ۱۸۴۸ پدر وی که مهندس معدن بود از شغل دولتی استعفا داد و آن زمان خانواده وارد برهه سختی از زندگی همراه با نقل مکان‌های دائم شد. در سال ۱۸۵۰ بود که چایکوفسکی به مدرسه حقوق الهی (فقه) سن پترزبورگ حضور پیدا کرد و در سال ۱۸۵۹ به عنوان کارمند دفتری در وزارت دادگستری مشغول به کار شد. او آموزش‌های موسیقی خود را تحت نظر «نیکلای زارمبا» ادامه داد تا اینکه در سال ۱۸۶۲ هنرستان موسیقی سن پترزبورگ را افتتاح شد و وی بلافاصله در آنجا حضور یافت. یک سال بعد چایکوفسکی از وزارت دادگستری استعفا داد تا به صورت تمام‌وقت در کلاس‌های هنرستان موسیقی حضور یابد. استعداد و اشتیاق فراوان چایکوفسکی توجه مدیر هنرستان، آنتوان روستکین را به خود جلب کرد و از این رو وی را مجبور به گذراندن تمام دوره‌های آموزشی حتی دوره رهبری ارکستر کرد. چایکوفسکی به سرعت به واسطه از مواجه شدن با ارکستر _ حتی به عنوان رهبر _ وحشت زده بود و از ترس اینکه مبادا از ترس، سرش پایین بیفتد یا به زانو زده و راست ارکستر را رهبری می‌کرد و دست چپش را زیر چانه‌اش می‌گذاشت تا سرش را بالا نگه دارد. پس از طی چهار سال دوره آموزش، او از هنرستان فارغ التحصیل شد و برای تدریس به هنرستان موسیقی مسکو رفت و آنجا بود که آهنگسازی را آغاز کرد. طی دو سال اول اقامتش در مسکو اولین قطعه سمفونی و اپرای خود به نام «ویودا» (voyevoda) را ساخت. او در سال ۱۸۶۸ موفق به ملاقات گروهی مشهور به نام گروه پنج که متشکل بود از پنج موسیقیدان جوان اهل روسیه به نام‌های «بالاکیرف»، «بورودین»، «جوی»، «ماسورگسکی» و «ریمینسکی» را ملاقات کرد. به رغم احترام و علاقه‌ای که چایکوفسکی برای این گروه قائل بود _ تا حدی که سمفونی دوم خود را در پاسخ به احساسات گرم آنها ساخت _ هرگز به آنها ملحق نشد و پس از مدتی به این نتیجه رسید که اعضای گروه بیشتر تمایلات اینترناسیونالیستی دارند تا ناسیونالیستی. در خلال سال‌های ۱۸۶۹ تا

۱۸۷۵ او سه آهنگ اپرای دیگر ساخت و به عنوان منتقد موسیقی در موسسه راسکی و دوموستی مشغول به کار شد. در سال ۱۸۷۷ یکی از شاگردانش به نام آنتونیا میلی‌کوا به وی اظهار علاقه کرد و تلویحاً تهدید به خودکشی کرد. چایکفسکی آنچنان غرق در نوشتن اپرای «اوژن اونگین» بود که نمی‌توانست پیشنهاد آنتونیا را رد کند. پس از طی رسومات، این دو به ازدواج هم درآمدند ولی پس از ۹ هفته منحوس از هم جدا شدند. شوک ناشی از این ماجرا به حدی بود که چایکفسکی اقدام به خودکشی کرد و خوشبختانه توسط برادرش نجات یافت. پس از طی دوران نقاهت چایکفسکی برای تمدد اعصاب به سوئیس سفر کرد و پس از مدتی سری هم به ایتالیا زد. چایکفسکی تا زمانی که در قید حیات بود، حمایت مالی خود را از آنتونیا دریغ نکرد و در مقابل آنتونیا روابط عاطفی متعددی را با دیگران برقرار کرد و در نهایت در سال ۱۹۱۷ در یک آسایشگاه روانی درگذشت. در همین سال‌ها بود که مادام نادژدا وان‌مک، چایکفسکی را تحت پشتیبانی خویش قرار داد و وی را به مدت یک سال از تدریس معاف کرد تا زمان بیشتری برای نوشتن آهنگ و آهنگسازی داشته باشد. این دو هیچ‌گاه یکدیگر را ملاقات نکردند ولی مکاتبات صادقانه فراوانی با یکدیگر داشتند و چایکفسکی سمفونی چهارم خود را در ستایش وی نوشت. چایکفسکی مدت ۲۰ سال با زنی به نام مادام ون‌مک که بسیار ثروتمند بود مکاتبه داشت که تعداد نامه‌ها به عدد ۳۰۰ می‌رسد. بیوه نامبروس که نامه‌ها را به فرآوری فرستاد. تنها پیوند این دوستی عجیب نامه بود. آنها هرگز یکدیگر را ندیدند. در سال ۱۹۰۰ این نامه‌ها را پایان گرفت و از فرشته نگهبان او خبری به دست نیامد. چایکفسکی بسیار اندوهگین شد. پس از آن چایکفسکی به قصد قابل توجهی در روسیه، آمریکا و حتی انگلستان کسب کرد. در سال ۱۸۸۵ او به خانه‌ای در حومه شهر نقل مکان کرد و در آنجا «اما» را نوشت. سال‌های ۱۸۸۸ و ۱۸۸۹ به عنوان رهبر ارکستر به آلمان، فرانسه و انگلستان سفر کرد. پس از تولید و اجرای «زیبای خفته» در سال ۱۸۹۰ چایکفسکی برای تکمیل قطعه اپرای «بی‌بی‌پیک» (Queen of spades) به فلورانس سفر کرد. در همین فاصله حمایت‌های مادام وان‌مک به علت مرضی یا فشارهای وارده از طرف خانواده‌اش قطع شد و با اینکه در آن سال چایکفسکی دیگر توانایی مالی قابل توجهی به دست آورده بود اما این قطع ارتباط به روحیه وی صدمه‌ای جدی وارد کرد. هیچ‌گاه برطرف نشد. در سال ۱۸۹۱ تور موفقی در آمریکا برپا کرد و در مراسم افتتاحیه تالار موسیقی (که امروزه تالار کارلز ریخته شده) ظاهر شد. در سال ۱۸۹۳ او به دریافت دکترای افتخاری موسیقی از دانشگاه کمبریج نائل آمد. در سال ۱۸۹۳ وی نوشتن سمفونی ششم ناتمام خود را که در سال ۱۸۹۱ آغاز کرده بود تکمیل کرد. اثری که به اعتقاد شخص چایکفسکی بهترین اثرش بوده است. چند روز بعد، در ششم نوامبر ۱۸۹۳ چایکفسکی در اثر ابتلا به وبا درگذشت.